

Jaký bude nový svět? Bude hlavní obětí Evropa?

 tadesco.org/aky-bude-novy-svet-bude-hlavnou-obetou-evropa

Že svět už nikdy nebude jako dřív, je zřejmé už téměř každému. Ale jaký bude? Odpověď je snadná i obtížná zároveň.

Jednoduchá proto, že nikdo si nebude pamatovat dnešní předpovědi, pokud se nesplní. Těžká, protože stále žijeme v unipolárním světě. Stále se zdá být jediný a nikdo nezná budoucnost. Staří Římané nemohli předvídat příchod složitých luků, které změnily vojenskou taktiku. Metalurgové z doby bronzové si neuměli představit účinnější pece, které umožnily tavení železa.

Není to poprvé

Lidstvo však prošlo „temným věkem“ nejméně dvakrát. Ve 12. až 13. století před naším letopočtem. Pádem civilizací z doby bronzové a v raném středověku po rozpadu Západořímské říše.

V lokálnějším měřítku byly podobné jevy pozorovány před i po tom. Zejména Egypt a Mezopotámie zažily něco podobného dvakrát. Starověký Ruský stát se také zhroutil do značné míry v důsledku rabování Blízkého východu a Konstantinopole křižáky. Známe pád Hedvábné cesty ještě před mongolským dobytím.

Lze tedy sledovat společné rysy pro období po takovém kolapsu. A pak hledat podobné procesy v naší současnosti. Obvykle se projeví dříve, než dojde k historické události, od které se zvykne počítat nová éra. Pád Říma a svržení posledního císaře nejsou příčiny, ale důsledky kolapsu bývalého systému.

Historici jsou ale lidé své doby. Takže minulost vidí ve světle aktuálních událostí.

„Temné časy“ nepřicházejí najednou po celém světě. Po pádu Západořímské říše trvala Východní téměř tisíc let.

Po rozpadu bývalého římského světa začala arabská éra. Do nového kulturního a hospodářského společenství spojila bývalá římská území jižně od Středoziemního moře, od Sýrie a Judska po Herkulesovy sloupy. Dokonce jih Iberského poloostrova.

Čínu ztráta trhu na Západě ovlivnila jen málo. Nastoupila cestu integrace a výstavby infrastruktury.

Tak i nyní je pravděpodobné, že ztráty Asie související se snížením západní spotřeby, nebudou až tak hrozivé. Téměř polovina světových spotřebitelů totiž žije právě v tomto regionu. Což zřejmě přiláká i Blízký východ, Afriku, Austrálii i Rusko.

Pro Rusko to vlastně bude znamenat návrat k jeho ranému období. Tehdy na Východě žily vysoce rozvinuté a bohaté národy. Zatímco na Západě ještě divocí barbaři. Od kterých bylo možno získat pouze suroviny, které v té době v Rusku nebyly k dispozici. Tedy měď, železo a stříbro.

USA aspirují na osud Byzance

V minulém století se v Západní civilizaci stalo téměř totéž, co se stalo v Římské ve 3. až 5. století. Centrum se přestěhovalo z Paříže a Londýna do Washingtonu. Jako kdysi z Říma do Konstantinopole.

Jenže moc Ameriky upadá. Hodnota námořního obchodu, vojenské a obchodní flotily, pojištění a dolaru klesají. Je čas splácet dluhy. Vyhrožování jadernými raketami je pochybná taktika. Zanechali by po sobě spoušť. Nemluvě o tom, že nějaké mohou v rámci odvěty i přiletět.

USA se budou muset zaměřit na zachování celistvosti a boj o zdroje Jižní Ameriky, Mexika i Kanady. Pravděpodobně si projdou procesem jako Byzanc. Kde byla latina nahrazena řečtinou. Římany nahradili obyvatelé Malé Asie. USA se zřejmě obdobně stanou zemí španělsky mluvících míšenců a mulatů.

Hlavní obětí bude Evropa

Stejně jako ve druhé polovině minulého tisíciletí opět čelí hospodářskému a kulturnímu úpadku. Kolaps EU bude pouze první etapou. Dnešní Evropa prostě nemá co nabídnout. Ani suroviny a ani levnou pracovní sílu. Brzy přijde i finanční systém. Jelikož ho nekryje ani výroba, vojenská síla a už vůbec ne politická stabilita.

Tentokrát ji nezaplaví barbaři ze Severu a Východu, ale přistěhovalci z Afriky. Evropané vymřou v důsledku nezaměstnanosti a úpadku sociálního sektoru. Zbytek se přesune do USA, Asie a částečně Ruska. Je třeba připomenout, že pro Rusko byl příliv evropských přistěhovalců od 15. století do 30. let minulého století většinou přínosem.

Utrpí každý, kdo vydělává na komoditních a finančních tocích mezi Evropou a Amerikou, Evropou a Asií a do jisté míry i Asií a Amerikou. Včetně Ruska. Nepůjde jen o ztrátu příjmu, ale také o kolaps infrastruktury.

Kdysi trval zánik přístavních měst a tras karavan i několik desetiletí. Dnešní přístavy, ropovody, plynovody, kanály, logistická centra a železniční uzly se bez používání a údržby rychle přemění na šrot. Příkladem je dopravní infrastruktura Pobaltí. Takový Suezský průplav může zmizet úplně. Jak se to kdysi stalo ve starověku.

Ohrožena jsou velká města

Pokles poptávky povede k zavření továren, obchodních společností a bank. Následovat budou elektrárny. Bez pracovních míst, daní a dostupné energie bude chod měst neudržitelný.

Komunální systémy se rozpadnou mnohem rychleji než římské akvadukty. Život v moderních lidských sídlech bez světla, vody, tepla a kanalizace je nemožný. A mrakodrapy ze skla a oceli padnou spíše než Panteon a Koloseum.

To zasáhne výrobce surovin a stavebních materiálů. Tedy světový obchod. Pokud mají nyní vývozcí na výběr, komu chtějí výrobky prodávat, už tomu tak nebude. Výrobci techniky však přijdou o odbyt ještě dříve. Dojde k jejímu „kanibalismu“. Ze tří starých automobilů vznikne jeden nový.

Pokles odvětví se neomezí pouze na zavření továren. Technologie, jak ukázaly zkušenosti z postsovětského prostoru a kupodivu už i z USA, se bez použití ztrácejí poměrně rychle. Jejich nositelé umírají nebo se rekvalifikují. Školicí systémy zanikají. Jejich obnova i po případném obnovení poptávky je velmi náročná.

Ani venkově nebude snadno

Kupujících zemědělských výrobků ubude. Bude těžší koupit hnojiva nebo stroje. Nejenže bude málo výrobců, ale také dodávka bude dražší v důsledku poklesu dopravy. Vylidňování se tedy dotkne každého. Přestože půjde zejména o úpadek měst.

Vzestup soukromých armád

Snížení daní se dotkne i vojenských záležitostí. Jak se to již stalo v řeckém „temném věku“ i středověku. Státy si nebudou moci dovolit udržovat pravidelnou armádu s masivním kontingentem odvodů a rezervami pro provádění bojových operací.

Její místo zaujmou soukromé armády. Nabídnou služby těm, kteří mohou hned zaplatit nejvíc. Někde se dokonce pokusí i chopit moci. Ale bez stabilního zdroje příjmu a silného průmyslu ji nedokážou udržet dlouhodobě.

Západ na Rusko prostě nemá

Západ by neměl doufat, že nynější konfrontací Rusko oslabí. Nebo že alespoň pozastaví svůj rozpad jako kdysi Sovětský svaz či Rada vzájemné hospodářské pomoci socialistických zemí.

Což tehdy uvolnilo trhy pro Západ a dalo mu levné suroviny. Levné suroviny a trhy budou totiž k dispozici také v Asii. Tam totiž za posledních 30 až 40 let vyrostly silné ekonomiky. A jak nám ukazuje praxe, při stejných cenách surovin a přístupu na trhy je Západ nekonkurenční.

Zdroj: Vzhled

